

Προσευχηθείτε έντονα για την Εκκλησία μου, το πλοίο του Πέτρου, το οποίο εξακολουθεί να υποφέρει, σε αυτούς τους καιρούς, βίαιες επιθέσεις. Ξαναδιαβάστε τι είπα εγώ, ο Ιησούς, στο Ευαγγέλιο για το τι πρόκειται να έρθει τις έσχατες ημέρες, και ξαναδιαβάστε τις επιστολές του Παύλου, του Αποστόλου μου, για το ίδιο θέμα. Διαβάστε επίσης τις προφητικές προειδοποιήσεις που σας έχουν δοθεί σε αυτά τα μηνύματα σχετικά με το ψεύτικο πνεύμα, την ψεύτικη αγάπη και την ψεύτικη φιλανθρωπία, που εξαπλώνονται όλο και περισσότερο στη Γη και προσπαθούν να γάγγραινα το μυστικιστικό μου σώμα, το οποίο έχει γίνει το σώμα που πρέπει να σφαγεί για τους «κακούς» – πατέρες της παγκοσμιοποίησης, οπαδοί των μυστικών κοινωνιών, ακόμη και σατανικές, και κινήματα που υπερασπίζονται έναν διεστραμμένο περιβαλλοντισμό ή αποκλίνουσες σεξουαλικές κατευθύνσεις.

Οι δύο αναγνώσεις της λειτουργίας των ωρών αυτής της Κυριακής (1) με ευχαριστούν ιδιαίτερα γιατί ακούγονται πολύ κατάλληλες.

Κατ' αρχάς, στο χωρίο από την πρώτη επιστολή του Παύλου προς τον Τιμόθεο, τον απόστολο μου, υπό την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος, ο μαθητής και το παιδί του με την πίστη διατάσσει να απαγορεύσουν σε μερικούς να διδάσκουν άλλη διδασκαλία εκτός από τη δική μου (βλ. 1 Τιμ 1:1-20) Δεν είναι αυτό μια διαχρονική προειδοποίηση που πολλοί από τους ιερείς μου – ακόμα και οι ποιμένες μου – πρέπει πάντα να θυμούνται;

Ωστόσο, πιστεύοντας ότι δίνω στην Εκκλησία μου ένα πιο ανθρώπινο και φιλόξενο πρόσωπο, κάποιοι τολμούν να μιλήσουν σήμερα, στο ίδιο το όνομα της αγάπης και του ελέους μου, ομιλίες που είναι εντελώς αντίθετες με τη διδασκαλία μου και του Δεκάλογου, που διαιωνίζονται πιστά από την παράδοση της ίδιας Εκκλησίας. Σε αυτή την επιστολή, ο Παύλος, ο οποίος δίδαξε στα έθνη πίστη και αλήθεια για την αιώνια ζωή, επέμεινε ότι αυτή η εντολή είχε ως στόχο να φέρει πίσω στην αγάπη που προέρχεται από καθαρή καρδιά, μια ορθή συνείδηση και μια απεριόριστη πίστη εκείνους που τόλμησαν έτσι να απομακρυνθούν.

Ξέρω πόσο δύσκολο είναι για εσάς, τα μικρά μου, που θέλετε να παραμείνετε πιστοί σε μένα ζώντας μια ζωή αγιότητας, να ανακαλύψετε τις συνέπειες των συνοδικών διαδικασιών, που έρχονται με βία για να προκαλέσουν δυσφορία στο μυαλό σας και στις καρδιές σας. Γιατί, ανάμεσα στις ανατροφοδοτήσεις που μπορούν να κάνουν κάποια μέσα ενημέρωσης – που ξέρουν τόσο επιδέξια πώς να μετατρέψουν το σίδηρο στην πληγή – και τα αδρανή λόγια μερικών από τους ποιμένες μου, το οποίο, από την πλευρά τους, πνίγει μόνο τα ψάρια, ενώ οι πιστοί περιμένουν από αυτά μια ελάχιστη σαφήνεια, όταν πρόκειται για ζητήματα δόγματος και ηθικής, αισθάνεστε τουλάχιστον συγκλονισμένοι και αποσταθεροποιημένοι.

ΣΑΣ το είπα, παιδιά μου, και το λέω ξανά σε ολόκληρη την Εκκλησία μου μέχρι τον υπέρτατο ηγέτη της: Αφήστε το λόγο σας να είναι «ναι» αν είναι «ναι», «όχι» αν είναι «όχι» γιατί έτσι εκφράζεται πάντα η αλήθεια: Με σαφήνεια και διαφάνεια. Ολα όσα είναι περισσότερα προέρχονται από το κακό (βλ. Μτ 5:37). Και αυτό πρέπει να προκύψει από την τελευταία αυτή σύνοδο: Σαφήνεια και διαφάνεια σε σχέση με τις θέσεις που υιοθετήθηκαν από την αρχή και για δύο χιλιετίες από την αγαπημένη μου Εκκλησία σε θέματα δόγματος και ηθικής. Διότι αυτές οι θέσεις βασίζονται στις Αγίες Γραφές και παραδίδονται από την παράδοση της Εκκλησίας για ενότητα στην πίστη – πράγμα που σημαίνει ότι δεν μπορούν να αμφισβητηθούν με κανέναν τρόπο, ή από κανέναν (2).

Αυτή η Εκκλησία, που είναι το μυστικιστικό μου σώμα, είναι άγια, και γι' αυτό μπορεί να υποδεχτεί μόνο στη μήτρα της ανθρώπους που επιθυμούν να σηκώσουν το σταυρό τους και να με ακολουθήσουν στο μονοπάτι της τελειότητας. Οι άνθρωποι που έχουν δεσμευτεί, στην κοινωνία της ίδιας Εκκλησίας, να παραμείνουν, παρά τις αδυναμίες και τη φτώχεια τους, πιστοί στη διδασκαλία μου και στην

αδελφική φιλανθρωπία, χρησιμοποιώντας την προσευχή και τα μυστήρια για τη δική τους σωτηρία και το καλό ολόκληρης της εκκλησιαστικής κοινότητας. Γι' αυτό και από τις δύο πλευρές κανείς δεν πρέπει να πηγαίνει σε ψεύτικες βάσεις ή ακόμα και στην παραμικρή παραχώρηση όπου επικρατεί σύγχυση.

Γιατί, μάλιστα, κατηγορώ την Εκκλησία μου για διακρίσεις όταν κάθε σύλλογος ή ένωση έχει τα δικά της κριτήρια επιλογής και αποδοχής;

Για τους ιερείς της Καθολικής Εκκλησίας μου, είναι σαφές ότι, ακόμη και υπό την πίεση παραπλανητικών επιχειρημάτων που τους προτρέπουν να κάνουν μια «πράξη φιλανθρωπίας» - όπως δυστυχώς συνέβη και με τον «εμβολιασμό» όχι πολύ καιρό πριν -, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να προβαίνουν σε προσχήματα ευλογίας παράνομων ενώσεων ή λεσβιακών ζευγαριών (3). Εκείνοι που επιτρέπουν στον εαυτό τους τέτοιες παραβάσεις πρέπει πρώτα, πριν από το σταυρό μου, να εξετάσουν τη συνείδησή τους σε σχέση με την ηθική τους ζωή.

Από την άλλη πλευρά, είναι σωστό – και μάλιστα δίκαιο και κατάλληλο – να ευλογούν ατομικά αυτούς τους ανθρώπους αν αποδειχθεί ότι θέλουν να εισέλθουν ελεύθερα σε μια διαδικασία μετατροπής στην οποία εμπλέκονται, για την αγάπη μου, να ζούμε με φιλία και αγνότητα αποφεύγοντας όλες τις σαρκικές σχέσεις – αυτές που προορίζονται για παντρεμένα ζευγάρια – και, κατά μείζονα λόγο, εκείνες που λέγεται ότι είναι «αφύσικες».

ΤΕΛΟΣ! Είναι, παιδιά μου, το μυστικιστικό μου σώμα, και αν υπάρχει πράγματι κάποιος που έχει νόμιμα λόγο σε αυτό το θέμα, όλα είναι το ίδιο εγώ, ο Κύριός σας!

Εδώ απλώς υπενθυμίζω σε όλους, κάτω από την πένα του αγγελιαφόρου μου, τις οδηγίες που θα βρείτε ήδη στις Γραφές, και τις οποίες η παράδοση της Εκκλησίας μου έχει επαναλάβει κατά τη διάρκεια των αιώνων. Πράγματι, είναι η ίδια η υπενθύμιση αυτών των οδηγιών (πρβλ. Ιω. 14:26), που είναι μια «πράξη φιλανθρωπίας», αφού αφορούν όχι μόνο τη γήινη ζωή των ενδιαφερομένων, αλλά και τη σωτηρία και την αιωνιότητα τους.

Σε αυτές τις στιγμές, όταν όλο και περισσότερα ζευγάρια χωρίζουν, ακόμα και αν έχουν ενωθεί με το γάμο, πολλοί επιτρέπουν στον εαυτό τους να συνυπάρχει με τους συντρόφους τους – πρώτα πρώτα από όλα, στη συνέχεια, ένα δευτερόλεπτο, μερικές φορές ακόμη και ένα τρίτο ή ακόμα περισσότερο ανάλογα με τις περιστάσεις, με το πρόσχημα ότι δεν αγαπούν πλέον ή δεν υποστηρίζουν ο ένας τον άλλον, ή για άλλους λόγους γενικά τόσο μάταιους όσο ο ένας τον άλλον. ΕΚΤΟΣ αν είναι θύματα σοβαρών ψυχολογικών ή ακόμα και ψυχιατρικών προβλημάτων – τα οποία θα μπορούσαν τότε να δικαιολογήσουν, αν έχουν ενωθεί ενώπιον του Θεού, αίτημα για κήρυξη της ακυρότητας του γάμου – τα ζευγάρια αυτά γενικά δεν έχουν εκπαιδευτεί στην αγάπη, ούτε στην αυτοθυσία, ούτε στην πιστότητα, ούτε καν σε ένα στοιχειώδη σεβασμό για τον άλλο. Τα συναισθήματά τους συχνά βασίζονται στον εγωισμό, τον αισθησιασμό, την ευαισθησία, τον συναισθηματισμό ή το κέρδος. Όσο για την πίστη τους, που δεν ήταν επαρκώς φωτισμένη ή εντελώς ετοιμοθάνατη, μάλλον αποτελείται από λίγο-πολύ συγκρητιστικές ή εσωτερικές πεποιθήσεις, οι οποίες στηρίζονται πάνω απ' όλα σε προσωπικά συναισθήματα εις βάρος μιας στέρεης γνώσης των Γραφών και του σεβασμού των εντολών.

Γι' αυτό και όλες οι υπερβολικές καταγγελίες που έχουν εγερθεί στις συνοδικές περιπτώσεις δεν προέρχονται, στην πραγματικότητα, από την πλειοψηφία των ένθερων Καθολικών πιστών στην Εκκλησία μου, αλλά από έναν πληθυσμό που, αν και βαπτισμένος, γνωρίζει ελάχιστα για την πίστη και τα δόγματα. και επίσης για τους ανθρώπους που θέλουν να μάθουν περισσότερα, αλλά που, οι διαδηλωτές στην ψυχή, θέλουν να διαμαρτυρηθούν και να διεκδικήσουν δικαιώματα στο όνομα μιας απατηλής ελευθερίας, μιας ψευδούς ηθικής, των απαιτήσεων που ισχυρίζονται ότι είναι νόμιμες, Και πάνω απ' όλα μια «αγάπη» που δεν έχει τίποτα κοινό με αυτόν που με οδήγησε στο Σταυρό για τη δική σου σωτηρία, παιδιά μου.

Θα πρέπει λοιπόν η Εκκλησία μου να υποκύψει σε όλες τις απαιτήσεις τους – ή ακόμα και σε μερικές από αυτές και μόνο; Αν αντιτίθενται στην πίστη, την ηθική ή την παράδοση, η απάντησή μου είναι «όχι»! Δεδομένης της έκτασης της ηθικής καταστροφής που αποκάλυψε η Σύνοδος αυτή, η Εκκλησία μου θα πρέπει μάλλον να συνειδητοποιήσει, στην ανώτατη της περίπτωση, την επείγουσα ανάγκη εφαρμογής φιλανθρωπικών δομών που μπορούν να καλωσορίσουν όλους αυτούς τους αμαρτωλούς, για τους οποίους έχω έρθει (βλ. Λκ 5:32), και να τους μυήσουμε, χωρίς δισταγμό, στο λόγο, στις εντολές και στις απαιτήσεις της χριστιανικής ζωής. Υπάρχει επίσης η ανάγκη να συμβουλευτούν εκείνους που το χρειάζονται περισσότερο - ειδικά εκείνους που είναι εθισμένοι όλων των ειδών - να συμβουλευτούν τους επαγγελματίες υγείας για να βοηθήσουν στην επούλωση των εσωτερικών πληγών τους.

Γιατί δεν έχω έρθει να ενσωματώσω στην Εκκλησία μου αμαρτωλούς όλων των ειδών που στην πραγματικότητα δεν έχουν καμία επιθυμία για μεταστροφή. Εχω έρθει να πω σε αυτούς τους ίδιους αμαρτωλούς ότι τους αγαπώ, και ότι τους καλώ να ενταχθούν στην Εκκλησία μου, όπου γιορτάζεται ο γάμος του Αρνίου. Ωστόσο, πριν εισέλθουν, πρέπει να έχουν βάλει το απαιτούμενο λευκό ένδυμα (4), δηλαδή, πρέπει να έχουν προηγουμένως διδαχθεί, εξαγνιστεί και ελεύθερα αποκηρύξει τον Σατανά, τις αντλίες του και τα έργα του. Διαφορετικά, ο Βασιλιάς δεν μπορεί να τους επιτρέψει να συμμετάσχουν στο συμπόσιο του Γάμου του Υιού του.

Δεύτερον, θα διαβάσετε, αγαπητά μου παιδιά, το κείμενο του Αγίου μου Πάπα Γρηγορίου για τη διάκριση που πρέπει να δείξουν οι πάστορες των ψυχών – ιερείς, ανώτεροι και επίσκοποι – στις ομιλίες τους.

Υπό την ενέργεια του Πνεύματός μου, ο Γρηγόριος τους προτρέπει, στην πραγματικότητα, να πουν ειλικρινά τι είναι καλό σε μια σαφή γλώσσα που δεν είναι πιθανό να παρερμηνευθεί. Ούτε θα πρέπει να αποκρύπτουν την αλήθεια από φόβο μήπως χάσουν την καλοσύνη των ανθρώπων. Για μερικούς, πολύ δειλοί και χωρίς σοφία, φοβούνται να κατηγορήσουν τα λάθη των ενόχων και προτιμούν να τους υποσχεθούν ασφάλεια αντί να αποκαλύψουν την πραγματική τους αναξιοπρέπεια.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Γρηγόριος ενθαρρύνει τους πάστορες των ψυχών να υιοθετήσουν χωρίς παράκαμψη μια ρητορική επίπληξης που κάνει τον αμαρτωλό να ανακαλύψει το σφάλμα του, προκειμένου να τον καθοδηγήσει καλύτερα. ΤΟΥΣ παροτρύνει επίσης να επιτεθούν για να υπερασπιστούν το ποίμνιο αντιτιθέμενοι στις δυνάμεις αυτού του κόσμου και αντιστεκόμενοι στους άπιστους αντιπάλους για χάρη της δικαιοσύνης.

ΣΑΣ υπενθυμίζω και πάλι, ακολουθώντας τον Παύλο: Δεν αγωνίζεστε σήμερα, μικρά μου, ενάντια σε όντα από σάρκα και αίμα αλλά ενάντια στις δυνάμεις του σκότους – τα πνεύματα του κακού – και αυτό μόνο με το να μην αφήσουμε ποτέ την ασπίδα της πίστης και να κραδήσουμε το σπαθί του Πνεύματος – δηλαδή, το λόγο μου, χωρίς να προσθέσουμε ή να αφαιρέσουμε τίποτα (Πρβλ. Δρ 4:2) – για να μπορέσετε να σβήσετε τα φλεγόμενα βέλη του πονηρού (βλ. Εφεσ 6:11-17).

Προσευχηθείτε, λοιπόν, παιδιά μου, χωρίς αποθάρρυνση, για εκείνους ανάμεσα στους ιερείς μου, τους ποιμένες μου και τα πρόβατά μου, ας τυφλωθούν από ψεύτικα δόγματα, από ψεύτικη αγάπη και από το πνεύμα του κόσμου. Προσέξτε τις ουτοπίες αυτής της εποχής, οι οποίες είναι μόνο ψέματα και χίμαιρες που διαδίδονται από τους «κακούς», οι οποίοι θέλουν να διεισδύσουν στο δικό μου Δίπτυχο και να εκτρέψουν από μένα τους ενοίκους του. Βάλτε τις θλίψεις και τα βάσανά σας στους πρόποδες του Σταυρού μου, τα μικρά μου, και θα τα κάνω να παράγουν για σας το αιώνιο βάρος της δόξας τους (βλ. 2 Κορ 4:17).

ΣΑΣ ευλογώ όλους.

Ιησούς